ար. փ–լար–էլէյ–հա, իգ. փ–լար–էլէյ–հ(ի)մ, երկ. փ–լար–էլէյ–հիմ, ար. յք. (փ–լար–էլէյ–հիննէ, իգ. յք.) մա–մա–էլէյ–հ(ի) եւ այլն. վերոյիշեալ...: Նոյնպէս յաջորդ ասացուածոց մէջ. բահմէ–հա–լահ 'ալէյ–հ(ի), Աստուծոյ ողորմութիւնն իրեն վրայ. բահմէ–հա–լահ, Աստուած իրեն ողորմի. ֆաթհէա–լահա աէյբա–հա, Աստուած անոր գերեզմանը սուրբ ընէ. ֆաթհէնէ աէյբի–հա, իր գերեզմանը սուրբ ըլլայ. պէ–'ալի–հ(ի), անոր պէս (նոյնպէս). պէ ֆոխուբի–հ(ի), բոլորովին. պէ ըհմէ–հ(ի), ամբողջ, կատարեալապէս:

Ըս հա– գերանուան հաբէէն նախընթացայ բառին, վերջին գրէն կախում ունի եթէ ը– գիրն է կամ էը–բաւոր գիր մը՝ իր հաբէէն ալ էը–ըն կը փոխուի, զորօր. 'ալէյ–հ(ի), հմմ. պէ–հ(ի), հմմ. ֆը–հ(ի), հմմ. էլէյ–հ(ի), հմմ եւ այլն. բայց լէ նախադրութեան հետ լը–հա–, լը–հա–:

Փոխանակ հ–ննէի, հա, իգ. յատնէակալ է միայն:

Է–ֆէնտի, ֆէյզ, փալա եւ ուրիշ առձկերէն եւ պարսկերէն բառեր եզ. ձայնիւ իրը երկ. եւ յք. կը բանին. եւ ինչպէս է–ֆէնտիէ փ–լարէլէհմ, նոյնպէս երկ. եւ յաջնակիի մէջ է–ֆէնտիէ փ–լարէլէհիմ, փ–լարէլէհիմ ալ կ'ըսուի:

Դերանուանց յաջնակին եզակի մնոք քազաքավարական ոճով է, զորօր. ինչ փիկ. ան–. ա–լէք փիկ. ը. եւ ընդով կրկ. յաջնակին առաւել քազաքավարական է. այսպէս. պէ–լէր, սէ–լէր:

Փոխադարձ դերանուն է էնդի–. որուն եռքի ծայրը աստիճաններ գալով՝ երեք զանազան դէմք կ'ունենայ. այսպէս. էնդի–մ, էնդի–ն, էնդի–(–ս), էնդի–միզ, էնդի–նիզ, էնդի–լեր(–ի): Կրկնութեամբ ալ կը բանի՝ երբ նշանակութիւնն ինք իր վրայ գառնայ. այսպէս. էնդի էնդիմէ, ինք իրենս. էնդի էնդինէ, ինք իրենդ. էնդի էնդինէմիզ (կամ՝ էնդի էնդինէ կամ՝ էնդի էնդի–նինէ), ինք իրեն. էնդի էնդինիզիզ, ինք իրենիս. էնդի էնդինէնէ, ինք իրեններդ. էնդի էնդի–լերինէ, ինք (կամ իրենք) իրենց:

Պարսկերէն խօթ, ինք բառը՝ որ փոխադարձ միտք ունի, միայն պարսկերէն ոճով ասացուածոց մէջ սովորական է. այսպէս. բէյի խօ–րշլ, անձին խորհրդով. եւ խօթ–պէ–խօթ, ինքնին: Նոյնպէս

Ըարաբերէնի ղրն եւ նէֆֆ անձնականներն արաբական ասացուածոց մէջ միայն կը բանին. այսպէս. պէ–ղ–ղրն կամ պէ–ն–նէֆֆ, անձամբ:

Բ. ՍՏԱՑԱԿԱՆ:

Ստացականները երեք զանազան դիմօք՝ էնդիով մը յաջորդ գրերն են. ա դէմք եզ. գիր եւ պէ–. — բ դէմք. եզ. «աղբեր–նա–», յք. «աղբեր–նա–նէ եւ պէ–. — գ դէմք. եզ. եւ յք. նէ: Հետեւեալ տախտակն առաւել որոշ կ'երեւցընէ. բոլորգրերը հարէէ կը նշանակեն:

Ա. Դէմք.	Բ. Դէմք.	Գ. Դէմք.
եզ. (էնդիով)ըմ.	(էնդիով)ըն.	(էնդիով)ը.
յք. (էնդիով)ըմըզ.	(էնդիով)ընիզ.	(էնդիով)ը:

Ինչպէս կը տեսնուի՝ ստացական բառած դերանուններըը միշ ստացական–ածականներուն եւ յօդներուն կը պատասխանէ:

Եթէ անուն մը ուղղագրական գրով յանգի, գ դէմքի դերանունէն յառաջ եկամուտ ան գիր մ'ալ կ'աճեցնուի. այսպէս. անըն պաղչէ–ն, ալէքսա–ղը, գույը–ղը, ֆաթհա–նը:

Ստացականը կը գրուի բառին վերջը. եւ եթէ բառը յք. է՝ ևէր յաջնակնակերա մնանիկին ալ եռքը, զորօր. էնդիով(ը)ըմ:

Հոլովման մէջ գ դէմքը հոլովակերա գրերն յաւելուածոյ նման գրով մը կ'առնու, զորօր. էնդիովընը, էնդիովընա:

Ներելի եղած է արաբերէն ձեւով յք. գոյականի վրայ եթէ ստացեալ է եւ ստացողն գ դէմքի եւ յք., ստացիներէն լէր յաջնակնակերա մնանիկն աւելցընել՝ ամէն մէկուրը զատ զատ նշանակելու համար, զոր-